

До Председателя на научното жури,
назначено със заповед на
Ректора на МУ-Плевен

Становище

От проф. д-р Мария Цекова д.м.н. началник Втора кардиология към УМБАЛ „Г. Странски“ гр. Плевен, вътрешен член на Научното жури на основание Заповед № 2654 от 03.12.2014г. на Ректора на МУ-Плевен

ОТНОСНО: Дисертационен труд на д-р Десислава Петрова за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „Кардиология“ (03.01.47) на тема „Влиянието на лечението на САП върху ехокардиографските диагностичните критерии за сърдечна недостатъчност и запазена фракция на изтласкване”

Биографични данни

Д-р Десислава Петрова е родена на 04.03.1982г в гр. Москва. През 2000г завършва Езикова гимназия в гр. Ловеч с профил немски език. През 2007г завършва медицина в МУ-Плевен, а през 2010г магистратура по Обществено здраве и Здравен мениджмънт към Факултет „Обществено здраве” на МУ-Плевен.

От декември 2007 г работи в СБАЛ по кардиология гр. Плевен. През 2010г е зачислена със заповед на Ректора на МУ-Плевен за редовен докторант по научната специалност „Кардиология“ с тема „Влиянието на лечението на САП върху ехокардиографските диагностичните критерии за сърдечна недостатъчност и запазена фракция на изтласкване” и научен ръководител проф. д-р Мария Цекова, д.м.н. От 2011г е зачислена за специализация по кардиология.

Значение на проблема. Дисертационният труд представлява цялостна оценка на пациенти със сърдечната недостатъчност (СН) при запазена фракция на изтласкване (ФИ) и стабилна ангина пекторис. Актуалността на темата е безпорна, тъй като през последните 2 декади СН със запазена ФИ се разпознава като епидемиологичен и медицински проблем с нарастваща честота, която според някои студии надхвърля тази на пациентите със СН и редуцирана ФИ. Въпреки приложението на сходна терапия, прогнозата на пациентите със СН и намалена ФИ се подобрява, докато тази при пациентите със СН и запазена ФИ остава практически непроменена. Стабилната ангина пекторис (САП) е една от водещите причини за развитие на СН, а лечението и е обект на множество проучвания. Остава неясно прогностичното ѝ значение в контекста на СНЗФИ и дали ефекта от лечението ѝ може, да се проследи със способите на съвременната ехокардиография.

Обем и структура. Дисертационният труд съдържа 144 страници, онагледени с 34 фигури и 38 таблици. Библиографският списък включва 191 заглавия, 7 от които на кирилица и 184 на латиница. Във връзка с разглеждания проблем, до момента са направени 3 броя публикации, 1 бр. под печат и 2 съобщения под формата на постери на научни форуми.

Целта на темата е коректно дефинирана, а така поставените задачи биха спомогнали за постигането ѝ.

В проучването са включени 168 пациенти със сърдечна недостатъчност при запазена фракция на изтласкване и стабилна ангина пекторис. Те са подбрани според включващи и изключващи критерии, от хоспитализираните във Втора клиника по кардиология към УМБАЛ „Г. Странски“ и СБАЛК гр. Плевен, 386 пациенти със СН, за периода януари 2011г. до септември 2013г., и са проследени проспективно за 1 година.

Според наличието на сигнификантна коронарна болест, пациентите са подразделени в две групи.

В проучването са използвани клиничен, лабораторен, електрокардиографски, ехокардиографски и интервенционален **методи**, които са достатъчни за изпълнение на поставените задачи.

Резултатите от проучването са добре оформени и систематизирани, онагледени с достатъчен брой таблици и графични изображения. Изводите отговарят на поставените задачи, а един от най-съществените приноси е анализът на връзката между ефекта от лечението на САП върху систолната и диастолни скорости на митралния анулус, измерени чрез тъканна ехокардиография.

В заключение може да се отбележи, че КБ е често срещана при СНЗФИ, а исхемията влошава допълнително подлежащата диастолна и систолна функция на лява камера. Тъканната ехокардиография с измерване пиковите лонгитудинални систолни и диастолни скорости е достъпен диагностичен метод, но са необходими повече проучвания по въпроса, върху по-голям брой пациенти, които да определят конкретни стойности за измерваните скорости, които с по-голяма достоверност, да спомагат за диагнозата. Изводите на дисертационния труд са логично продължение на поставените задачи, а приносите имат потвърдителен характер.

Смятам, че представения дисертационен труд съответства на изискванията за присъждане на образователната и научна степен „доктор”, като гласувам положително и предлагам на уважаемите членове на Научното жури, да го подкрепят като гласуват позитивно.

Дата: 02.04.2015г

проф. д-р Мария Цекова, д.м.н.

Гр. Плевен